

Sestavljanje volilnih imenikov.

Od 2. februarja skozi 31 dni županstva na novo sestavljajo volilne imenike. Osnova jim je stari volilni imenik. Sedaj je predpisan skupen volilni imenik za vse volitve: v narodno, oblastno in sresko skupščino in v občinske odbore. Ta skupni volilni imenik je dvojni: a) stalni volilni imenik, b) abecedni volilni imenik.

V stalne volilne imenike se vpisujejo uradoma vsi, ki imajo po zakonu volilno pravico, ako so najmanj šest mesecev nastanjeni v tej občini. To ne velja za državne uslužbence. Uradniki in vobče vsi javni uslužbenci se vpisujejo v volilne imenike one občine, v kateri stalno živijo, brez ozira na to, kje prejemajo plačo in ali je njih službovanje zvezano s potovanjem.

V občinah, kjer je več volišč, je prirediti volilni imenik v posebnih zvezkih za vsako volišče.

V občinah, ki so sestavljene iz več sel (katastrálnih občin), je prirediti volilni imenik v zvezkih za vsako selo posebej.

Na koncu imenika se označi z besedami število vpisanih volilcev in število listov imenika. Potem se postavi številka in datum, občinska komisija ga podpiše in pritiska nanj pečat. Stalni volilni imenik mora biti označen in od krožne sodnije potrjen kot stalni volilni imenik; lahko pa seveda navaja volilce v abecednem redu.

Poleg stalnega volilnega imenika mora občinska komisija sestaviti tudi skupen abecedni imenik vseh volilcev v občini; v tem imeniku se zraven imena vsakega volilca označi stran in številka volilnega imenika, pod katero je volilec vpisan v volilni imenik.

Stalni in abecedni volilni imenik je spisati v dveh izvodih.

Župan, oziroma občinski urad, je po določilih zakona dolžen pri sestavi vpisati uradno — torej brez reklamacije (zahteve) — v volilni imenik vse tiste možke, ki do sedaj niso bili vpisani, so stari 21 let, so naši državljani ali pa Slovani po jeziku in plemenu ter bivajo šest mesecev v občini. Vojake, ki so odslužili svoj rok, vpisuje županstvo uradoma v volilni imenik po odslužitvi roka.

Največkrat naletimo pri sestavi volilnih imenikov na sledeče napake:

1. Volilni imeniki niso označeni kot stalni.
2. Vpisi volilcev so površni, ker se čisto nepravilno napiše krstno ali celo rodbinsko ime in poklic, posebno pa napačna hišna številka.
3. Županstvo, ki bi namenoma zanemarilo uradno dolžnost, izvršiti vpise in izbrise v volilnih imenikih, lahko zadenejo visoke denarne in težke zaporne kazni. Če občina ne vpošlje volilnih imenikov v potrditev okrožnemu sodišču, lahko to župana ovadi drž. pravdnistvu in pošlje na stroške župana posebnega uradnika.

Somišljeniki!

Sedaj, od 2. februarja do 3. marca, sestavljajo županstva na novo volilne imenike. Skrbite, da Vas županstvo vpiše v novi volilni imenik! Gotovo pa se radi vpiša v volilni imenik javite pri županstvu vsi tisti, ki ste: 1. bili do zdaj izpuščeni, 2. ste se priselili v občino in že stanujete tam 6 mesecev, 3. boste do 3. marca 21 let stari, 4. vojaki, ki ste ali boste do 3. marca odslužili svoj rok. Za vsak slučaj si pripravite uradno potrdilo, da ste dovršili do 3. marca 21 let (krstni list, ali krstni izpisek, šolsko izpričevalo, del. knjižico ali drugo listino, ki je sestavljena na podlagi krstnega lista)! (Glej članek v današnjem »Gospodarju«: »Sestavljanje volilnih imenikov!«)

Bratovščina sv. Cirila in Metoda.

Škof Anton Martin Šlomšek je slovel in še slovi ne samo pri nas, temveč daleč po krščanskem svetu. Kar je pa slavo njegovega imena zaneslo najdalje, je »Bratovščina sv. Cirila in Metoda«. Ustanovil jo je leta 1851. Kot dober katoličan in dober Slovan je iz srca želel, da bi že skoro prišel srečni čas, ko bodo vsi otroci matere Slave združeni v eni sveti katoliški in apostolski cerkvi. Zato je val bil poleg Slovencev Hrvat, Čehe, Poljake, pa tudi druge

je zgrudil na dračje, ki je ostalo tu od zadnjega prenočevanja rokovnjačev ali strelecev, ter obležal.

Takrat — a Bog ne daj, da morda v mrzlici od rane ali po božji volji — je videl, česar ni videl še noben horal.*)

Bil je tako slab vsled izgube krvi, da ni mogel gibati niti roke niti noge. Naenkrat pa se mu je zdelo, — bilo je po solnčnem zahodu v temi, ker je bil dan meglen in je pršlo — da se je neka senca prikazala med vrati, čeprav so bila zaklenjena, in takoj nato druga. Ena je obstala na levi, druga na desni strani vrat.

»Smrt«, je pomislil Samek. »A čemu za vrata bi prišli dve, saj vendar ena zadostuje vsemu svetu, kraljem, škofom in doktorjem, tembolj kakemu kmetu tega pa tudi ni še nihče slišal, da bi bili dve smrti, ali da bi smrt hodila v dveh osehah...«

A takoj je izprevidel kdo je prišel, kajti senca, ki je stala na levi pri vratih, je rekla:

»Duša človeška, pojdi z menoj!«

In ta glas je bil tak, kakor bi bila zaškrpala nemazana os.

»Oho!« je pomislil Stanek in vztrepetal. — »To je gotovo hudobec in druga je gotovo smrt, ali pa njegov pomagalec.«

Ta hip pa se je oglašila senca, ki je stala na desni strani vrat: »Duša človeška, pojdi z menoj!«

Ta glas pa je zvenel kakor zvonček v cerkvi.

Zato se je Samek razveselil, kajti spoznal je, da ni niti hudobčev pomagalec, niti smrt, ker ta dva bi ne imela

katoličane, naj se pridružijo njegovi bratovščini ter z molitvijo in miloščino delajo za cerkveno zedinjenje. Dolgo je ta bratovščina res lepo cvetela ter dosegla do 190.000 udov. Toda po Šlomškovi smrti je začela stopati nekoliko bolj v ozadje. Ni bilo človeka, ki bi tako gorel za njo kakor njen ustanovitelj, pa tudi politika ji ni bila prijazna.

Na Velehradu v Moravi, kjer je grob sv. Metoda, pa se je leta 1891 ustanovilo »Apostolstvo sv. Cirila in Metoda« po vzorcu Šlomškove bratovščine. Ta pobožna družba se lepo razvija in lani se ji je pridružila tudi stara Šlomškova bratovščina. Apostolstvo in bratovščina torej odslej delujeta popoinoma enako, imata iste odpustke, sta torej eno in isto; le v lavantinski škofiji smo ohranili ime »bratovščina« iz poštenja do Šlomškove ustanove.

Ze Šlomšek je do smrti vsako leto v »Zgodnji Danici« poročal, kako se bratovščina razširja in kakšne uspehe da ima delo za zedinjenje. Tudi zadnja leta je ljubljansko »Apostolstvo sv. Cirila in Metoda« razpošiljalo letno poročilo »Kraljestvo božje«. Letos bomo 1100letnico rojstva sv. Cirila proslavljali v cerkvi in v društvih, poročali bomo sredi avgusta na Velehrad. Storit pa hočemo tudi vse, da ne bo več hirala »Bratovščina sv. Cirila in Metoda«. Zato začne glasilo Apostolstva in Bratovščine »Kraljestvo božje« izhajati šestkrat na leto. Kjer je bratovščina že ustanovljena, bodo dobivali na deset plačujočih udov po en izvod zastoj. Kdor list posebej naroči, plača na leto 10 Din. Uprava je v Mariboru, Koroševa ulica 12.

Te dni dobijo vsi župni uradi nekaj iztisov prve številke. Vzemite, preberite, list se vam bo gotovo priljubil. Ne pustite nobene številke, da bi kje obležala!

Ceravno je dandanes tolika poplava z listi, upamo, da dobri, katoliški stvari ne bomo škodovali, ampak le vzbudili večjo požrtvovalnost pri tistih, ki pač morejo. Gre za Šlomška, gre za naše slovenske brate! Delo za zedinjenje vzhodne in zapadne cerkve je bolj naše kot marsikatero drugo. Kakor vemo in moremo, nadaljujmo delo sv. Cirila in Metoda — pod varstvom božje Matere!

Kaj je novega?

Slovenska žena! Pri pravkar končanih volitvah so protiljudske svobodomiselnice stranke dosegle tisto malo uspeha le s pomočjo svojega časopisa, s katerim so našo deželo kar preplavile. Spomni se, slovensko žensstvo, da bi se jim niti to malo ne bilo posrečilo, ako bi bile me proti tej kugi uporabile močno in edino pravo orožje, ki ga imamo: da z dobrim tiskom premagamo slabega. Vprašajmo se: Koliko smo pridobile novih naročnikov za Mohorjevo družbo? Koliko novih naročnikov za »Slovenca«? »Domoljuba«, »Slovenskega Gospodarja«, »Pravico« itd.? Slovenska žena, skrbi, da ne bo slovenske hiše, v kateri bi ne bilo vsaj enega od naštetih političnih listov!

Redkost vinčarjev. Jubilej. Pri g. dr. Reiserju v Pekrah obhaja uslužbeni viničar Jožef Tertinek dne 2. svečana t. l. ne samo svojo zlato poroko z njegovo še krepko in pridno ženo Marijo, rojeno Tarkuš, ampak tudi 50letnico svojega neumornega in zvestega delovanja pri rodbini g. dr. Reiserja. Čestitamo!

Dve težki nesreči. V mariborsko bolnico je pripeljal rešilni oddelek dve težko ponesrečeni osebi. Posestnik A. Laufer iz Strihovec pri St. Ilju je po nesrečnem slučaju izgubil desno roko. Ma'lo kasneje, ko je rešilni avto odšel v St. Ilj, se je ponesrečil v Mariboru v neki mizarski delavnici zaposleni pomočnik Stanko Kumer. Stroj mu je zmečkal levo roko. Ker je rezervni rešilni avto v popravilu, so morali prepeljati Kumerja v bolnico z avtom požarne brambe.

V bolnici aretiran. V mariborski bolnici se je zdravil neki Alojzij Grile, katerega zasleduje sodišče v Zagrebu radi tatvine. Mariborska policija je doznala za Grileca ter ga je, ko bi moral ozdravljen zapustiti bolnico, aretirala in izročila zagrebškemu sodišču.

Kako smo volili pri Spodnji Sv. Kungoti? Tudi tu pri Spodnji Sv. Kungoti in na Pesnici smo po več letih sprevideli, da samostojna (Radičeva) ter demokratska stranka nista za naše ljudstvo. Radi tega smo zapustili te ničvredne stranke in smo letos skoro vsi volili edino pošteno Slov. ljudsko stranko. Izvolili smo si našega Supaniča iz Vajna in Šerbineka iz Vrtič. Veseli smo tega vsi! — Vprašamo pa Vas, ali sme g. nadučitelj s pomočjo šolskih otrok agitirati

tako lepega glasu. Tudi to ga je pomirilo, da je ta senca videti jasnejša nego prva.

Samek si je dobro ogledal oba, saj je imel bistre, strelske oči, in razpoznal je velike perutnice nad glavo enega in drugega, a tisti jasnejši je imel krila kakor lastovka, a drugi kakor netopir. Sedaj je Samek tudi vedel, da sta to angel in hudobec.

»Po mojo dušo sta prišla«, je rekel sam pri sebi. »Kateri bo neki močnejši?«

Hudobec pravi: »Duša človeška — moja si!«

Takoj nato pa angel: »Ne tvoja, ampak moja!«

»Moja!«

»Ne, moja!«

Pričela sta se prepirati.

»Kradel je«, pravi hudobec.

»Vsak kmet krade. Če ne ukrade ta, ukrade drugi«, pravi angel.

»Pil je.«

»Pil je za svoje! Ali si mu kaj posodil?«

»Dekleta je hodil gledat, ko so se kopala.«

»Tudi ti bi jih rad gledal, nesnaga. Kar tiho!«

»Že tri leta se ni izpovedal.«

»To je skrb duhovnika, ne tvoja. Zato je pa župnik v Hoholovu.«

»Nag'e jeze je, kolne.«

»Pa tebe! Dobro dela!«

»Svetnikom ne zaupa.«

»Saj tudi oni njemu ne. To dobro vem, ker smo tova-

riši, ti si jim pa za podznožje.«

za samostalno demokratsko stranko. Šolski otroci so namreč prenašali agitacijske lističe za liberalce. Stariši zahtevamo, da učitelji ne uganjajo politike. Šola je naša, in tudi otroci so naši.

Kaj je v Svečini novega? Demokrati so pri nas dobili 60 glasov samo radi tega, ker se je za vsak glas delilo po več kil moke in tudi denar. Ali sedaj so vsi tisti, ki so kupovali kroglice, strašno žalostni in se zelo kislo držijo. Cel teden so že pili na račun zmage, ali v nedeljo in ponedeljek po volitvi so bili demokrati kar plavi od jeze. Zelo veseli smo, da je izvoljen naš Šerbinek za deželnega poslanca. Šerbinek je bil postavljen samo za namestnika, a je izvoljen za poslanca. A Smonig je bil kandidat, a je propadel. Pomilujemo njega in onih 60 volilcev, ki so se dali zapejati k tako žalostni stranki, kakor je samostojno-demokratska. Čudimo se, da se nekateri dobri možje iz Spičnika in grajski viničarji niso sramovali voliti zapravljeve našega denarja — demokrate.

Pri Sv. Trojici v Slov. gor. smo z nestrpnostjo čakali, kako bodo izpadle volitve. Saj je bil v naši fari glavni kandidat Gorišekove demokratske stranke doma. A ogromna večina je kljub temu volila našo stranko. Škoda za Vračiča, da se je udinjal znanemu Milanu! Pametni možje so mu svetovali, naj se otrese samostojnih demokratov. Ali — sladke obljube Milanove so ga premotile. G. Vračič bi vendar moral sprevideti, da samostojne demokratske stranke pošteni ljudje nikjer ne marajo. To je velikosrbska stranka. Na milijone našega denarja nam je Slovencem zapravila. Iz Slavenske banke je jemala denar za agitacijo. Ljudje so pa prišli na nič. Tako je, g. Vračič! Čestitamo Trojčanom, da niso volili z Gorišekom!

Zaplotnikom v svarilo! Naši politični nasprotniki se kaj radi poslužujejo obrekovanja in zahrbtnega natolcevanja, da bi na ta način onesnažili ime in čast naših pristašev in borecev. Posebno pred volitvami so poklicni obrekovalci noč in dan na delu, da bi s svojim umazanim orožjem škodovali naši stvari. In na žalost je te zaplotnike jako težko pritrati pred sodišče, da bi prejeli zasluženo plačilo, ker iz obličja v obličje jim upade ves pogum in svoje besede tajijo, kakor kača rep. Človek ve, kje je izvor nesnage, pa je vseeno navadno ne more zadušiti, ker ljudje neradi hodijo pričevati pred sodišče. Značilno za te metode političnega boja naših nasprotnikov nudi obrekovalna gonja proti našemu neutrudljivo agilnemu delavcu, g. Franu Štipica, notarju pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Ko je moral radi težke bolezni lanske leto na daljši dopust, so naši politični nasprotniki raztrosili o njem najneverjetnejše vesti, ki so pravo merilo njihove nebrzdane osebno-strankarske mrznje in zlobe. Ko pa je g. notar okreval in zopet prevzel posle v svoji pisarni, so nasprotniki seveda utihnili. Toda beseda je kakor plaz: enkrat izprožena, se vali dalje in zavzema vedno večji obseg in težko jo je zaustaviti. Da bi seveda javno ponovili ali preklicali svoje popolnoma neosnovane obdolžitve, toliko močnatosti zama pričajemo od naših političnih nasprotnikov. Opozarjamo vsled tega na ta način borbe nam neprijateljskih političnih krogov in prosimo naše somišljenike, da aktivno posežejo v boj za iztrebljenje zaplotnega obrekovanja in v vsakem takim slučaju brez oklevanja naznani obrekovalce prizadetim osebam. Ker le tako bo mogoče doseči zopet za kulturnega človeka neobhodno potrebno mero dostojnosti v političnem življenju.

Čenjenim volilcem gornjegrajskega okraja! Da ste v nedeljo, dne 23. januarja t. l. pri volitvah v oblastno skupščino zglasovali sijajno zmago, se Vam srčno zahvaljujemo. Uverjeni bodite, dragi volilci, kakor ste Vi napram nama in stranki napravili svojo dolžnost, bova dolžnost proti Vam storila tudi midva. Bog živ! Marko Blekač, Franc Štruel, člana oblastne skupščine v mariborski oblasti.

Smrtna nesreča na Dravi. V ostri zimi, kakor jo imamo sedaj, navadno ne vozijo splavi po Dravi, ker je stanje vode v tem času veliko prenizko. Povrh popravlja falsko električno podjetje sedaj spustilnik za splave in bo to popravljanje trpelo do aprila. Fala je določila v vsakem zimskem mesecu le dva dni, v katerih spušča preko jezov splave. Za zadnjo soboto so bili določeni trije splavi, ki bi naj šli preko falskega jezov. V Stimbahu nad Breznem je bil dograjen splav mariborske lesne trvdke Wessnauer v Melju. Na ta splav so stopili v soboto že bolj proti večeru štirje splavarji, da ga popeljejo še ta dan do broda v St.

Hudobec se je razjezil in je hotel stopiti k Samku od vrat.

»Pojdi, duša človeška! Vzajem te!« ja zaškrpala njegov glas. Pobral je vile izza sebe in naravnost proti Samku.

»Hej, ti mrcina! Da bi te sto vragov! Kakšen angel pa bi bil, ako bi si ne vedel pomagati.«

In je prijel za hudobčeve vile.

»Veseli je bilo gledati«, je pravil Samek, »ker angel je bil močan, pa tudi hudobec ni bil slab. Cim ta z vilami zamahne name, ga drugi zadržuje. Samo to se mi je čudno zdelo, da nista delala nikakega hrupa. Prav po človeško sta govorila, njih korakov pa ni bilo slišati. Nazadnje je angel hudobcu vile iztrgal iz rok in jih vrgel skozi streho, a v deskah ni ostalo nobene s'eti, samo malo pokadile so se. Hudobec pa se zasuče in buh! je bil skozi vrata. Zbežal je.«

»No, duša človeška«, je rekel angel Samku, »rešil sem te.«

»Bog ti povrni, angelček!« je odgovoril Samek.

»No, kako bo zdaj, Vojteh, Ali hočeš z mano v nebesa?«

Samek se je popraskal za ušesom, ker bi še ne bil rad zapustil ta svet, bil je šele petdeset let star in najbolj mu je bilo žal tistega medveda z belim pasom okrog vratu, ki je imel svoj bregov v Črnem smrečju in pa svatbe pri Sobčakovih pod Gubalovko, na katero je bil povabljen, vendar se tudi ni spodobilo, da bi se protivil taki osebi. Popraskal se je torej za ušesom in rekel: »Samo ko bi mi dovolili, da se lotim tistega medveda, tisto svatbo pri Sobčakovih pa pustim, če že ni drugače.«

(Dalje prihodnjik.)

Movrenču. Vkljub zelo nizkemu stanju vode so se splavarji srečno izognili nevarnim skalam pred in po brezniskem mostu, kjer so pred leti utonili v temni noči štirje duhovniki. Za nevarnimi skalami pod brezniskim mostom so še pečine pri gostilni Pubacher, a te ne štrlijo iznad vode. Na tako pod vodo skrito skalo je zapeljal v soboto okrog 6. ure zvečer omenjeni splav trdke Vesnaver. Pri trčenju ob skalovje se je splav razklat na dvoje. Na prvem delu sta zdrčala srečno dva splavarja, zadnji del se je razpletel popolnoma, v valovih Drave je za vedno izginil komaj 23-letni splavar Santel Feliks iz Selnice. Trupla ponesrečenega še v času, ko beležimo to žalostno vest, niso potegnili iz vode. Navadno preteče dobrih 8 dni, predno vrže Drava svojo žrtev na površje. V tako mrzlem zimskem času in pri tako nevarno nizkem stanju Drave bi sploh morala biti od oblasti prepovedana vožnja s splavi po Dravi.

Velika poneverba pri drž. železnici v Mariboru. V kurilnici drž. železnice v Mariboru so odkrili veliko poneverbo. V ponedeljek zvečer so organi železniške policije aretirali blagajnika kurilnice Rojka in njegovega pomočnika Vokača. Revizija blagajne, katero vodi uradnik ljubljanske direkcije, je dosedaj ugotovila 284.000 Din primanjkljaja. Faktično poneverjena svota bo pa najbrže še večja. Zanimivo je, da glavni krivec Rojko ni živel posebno razkošno, pač pa je kupoval zemljišča. Pred kratkim si je kupil pri Ptujski gori travnik za 30.000 Din, denar pa si je »izposodil« iz kurilniške blagajne. Preiskava se še vrši ter bodo prišle na dan še zanimive podrobnosti.

Fotografija socialdemokratskega županovanja. Pri zadnjih volitvah v oblastne skupščine so besno posegli v volilni boj socialni demokratje. Na shodih naše stranke so večkrat nastopili počom svojih kričavev ter razgrajevali ravnotako divje, kakor svojčas Orjuna. Posebno so se ponašali socialni demokratje s poštenostjo in vestnim delovanjem svojih kandidatov. Kako zgleda poštenost in vestnost socialdemokratskega župana in kandidata, nam naj pojasni ta le najnovejši slučaj: V občini Sv. Miklavž pri Hočah je župan zagrizeni socialni demokrat Josip Zaločkar, ki je bil pri zadnjih oblastnih volitvah tudi kandidat. O Zaločkarju se je govorilo že dolgo časa, da od njega oskrbovana občinska blagajna ni v redu. Res, te dni je prišel uradno pregledat Zaločkarjevo blagajno in županovanje g. ravnatelj pisarne mariborskega okrajnega zastopa Hirschmugl. Revizor je dognal, da manjka v občinski blagajni 4787 Din in za ta primanjkljaj župan in socialistični kandidat Zaločkar ne more dokazati, da ga je porabil v občinski svrhe. Nadalje je vodil Zaločkar po ugotovitvi gospoda Hirschmugla blagajniške knjige skrajno slabo in ni sprožil beležil prejemkov in izdatkov. Pri tako zanikernem poslovanju je pregled tako dožvečen, da se nikdar zanesljivo ne ve, ali so navedbe pravilne, popolne ali ne. Po končani reviziji je bila sklicana seja občinskih odbornikov v Šmiklavžu in ob tej priliki so odborniki zvedeli, kako lepo da gospodari njihov socialistični župan in kandidat. Ob priliki te seje se je izrekla Zaločkarju nezaupnica tudi od socialdemokratskih odbornikov in se mu je naobljilo, da mora primanjkljaj v občinski blagajni poravnati iz lastnega žepa. O županskih zmožnostih g. Zaločkarja že vesta g. okrajni glavar in veliko županstvo. Slučaj Zaločkar je en primer, kako izgleda poštenost in poslovanje socialističnega župana in kandidata.

Radovedni kmetje z Dravskega polja. Pred volitvami v oblastne skupščine je objavil »Kmeti list« razne dobrote, katere je izposoval Sloveniji bivši poljedelski minister g. Janez Pucelj. Med temi dobrotami so bili omenjeni vzor-hlevi, ki so se pozidali na državne stroške raznim posestnikom. Kmetje z Dravskega polja nas hodijo vpraševati, kje in kdo je dobil te hleve, ker mladi gospodarji bi si radi te stavbe ogledali in marsikateri bi si tudi rad postavil tak vzorni Puceljev hlev. »Kmeti list« naj objavi naslove onih živinorejcev, katerim je pripomogel minister Janez Pucelj do vzor-hleva!

Smrtna kosa v Framu pri Mariboru. Zadnji četrtek, dne 27. januarja, smo spremili k večnemu počitku splošno znano in priljubljeno gospo Antonijo Zupanc, mater tuk. trgovke in posestnice gospe Zamolo, kateri je dolgo let gospodinjala. Doživela je lepo starost 80 let. Po'eg mnogolevilnih sorodnikov, hčera, sina g. Antona Zupanc, posestnika v St. Juriju ob južni žel., tukajšnje požarne brambe in drugega občinstva jo je spremil na njeni zadnji poti tudi njen ožji rojak č. g. pater Hiljant Podgoršek iz Maribora. Blagi raniki svetila večna luč!

Naša društva.

Celokupno mariborsko orlovstvo priredi na praznik sv. Jožefa, dne 19. marca t. l., veliko slavnostno telovadno akademijo v Götzovi dvorani. Prosimo vsa naša društva v Mariboru in bližnji okolici, da se blagohotno ozirajo na to prireditev. — Odbor mariborskega orlovskega okrožja.

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Vsem čitateljem in prijateljem našega lista naznanjamo, da priredi tukajšnje Bralno društvo igro: »Turški križ« dne 6. februarja po večernih v šoli. Vabimo vse tarane naše župnije, kakor tudi naše prijatelje iz sosednjih župnij, da pridejo gledat, česa se je naučila naša kmečka mladina. K obilni udeležbi vabi odbor.

Prosvetno društvo v Ljutomeru uprizaro v nedeljo, 6. februarja 1927 saloigro v petih dejanjih »Ne v loterijo«. Vsi vjudno vabljene, se losle od srca smejali.

Mala Nedelja. V nedeljo, 13. februarja, točno ob pol 4. uri se v Društvenem domu pri Mali Nedelji vprizaro krasna Finžgarjeva narodna igra »Divji lovci«. Igra se ne bo ponavljala, zato naj nihče od blizu in daleč ne zamudi in si vsak ogleda to lepo igro.

Rajhenburg. Oho bratci, kdo pa je tu? Palčki so, in k nam, na oder izobraževalnega društva hitijo, da bodo prišli do nedelje, dne 6. februarja, ko uprizaro naša vzorna Dekliška zveza igro: »Izgubljen raj«. Tudi neukotljivi Mihec s svojim črnim nosom bo plezal na omaro ter pripravil razvedrilo svojim gledalcem. Naš orlovski naraščaj priredi tokrat igro: »Kaznovana radovednost«. Pa čujte — prav ta črne zamorčke pa tudi ne bomo pozabili — ampak bo naša delavna Dekliška zveza priredila na mestu rednega mesečnega sestanka — misijonsko prireditev v društveni dvorani. To pa to.

Poroka. Dne 24. m. m. se je pri Sv. Urbanu pri Vurbergu poročil naš vrli pristaš g. Janez Rašl z mladenko Kurbusovo iz Gomil. Na veseli svatovski zabavi se je po nagovoru g. Felicijana nabralo za Dijaško kuhinjo v Mariboru 74 Din, kar naj bo v posnemo drugim gostijam. Novemu paru obilo sreče na mnoga leta!

Velik požar na Dravskem polju. V St. Janžu na Dravskem polju je nastal v ponedeljek požar, ki je upepeljal hišo in gospodarsko poslopje posestnika Jurija Kanclerja. Iz dosedaj nepojasnjenega vzroka se je pri Kanclerju najpoprej vnela hiša. Ogenj je kmalu objel celo zgradbo ter preskočil nato na gospodarsko poslopje. Domača požarna bramba je prihitea takoj gasiti, toda bila je brez moči proti besnemu požaru. Kmalu je prihitea na pomoč požarna bramba iz Maribora z avtomobilno brigado, toda ogenj se je že tako razplamtel, da ga je bilo nemogoče pogasiti. Zgorela je hiša in gospodarsko poslopje, rešili so le samo nekaj malenkosti. Uboga družina je težko prizadeta, ker je ostala sedaj v zimi brez strehe.

Čudno postopanje glavnega volilnega odbora. Na volišču Črmlenšak, ki leži med Sv. Urbanom in Sv. Boštikom v Slov. gor., je bil volilec Janžekovič vpisan v glavni volilni imenik, a v abecednem ga ni bilo. Na predlog samo stožnih demokratov je glavni volilni odbor Janžekovičev glas proglasil kot neveljaven.

Graховo zrno za dr. Žerjavovo stranko. Slovenske gorice so pri teh zadnjih volitvah manifestirale za Slovensko ljudsko stranko. Pri Sv. Juriju v Slov. gor. se je eden od volilcev pošalil s SDS (Žerjavovo stranko) in spustil v to škrinjico mesto volilne kroglice — graховo zrno, ki je ostalo čisto osamljeno v škrinjici. Pri glavnem volilnem odboru v Mariboru je spravil g. dr. Lipold to graховo zrno v razgovor in zahteval, da se prizna ta glas kot veljavno oddan za SDS. Odbor je pritrdil dr. Lipoldovemu predlogu in tako je pri Sv. Juriju v Slov. gor. eno graховo zrno pripomoglo SDS do enega glasu.

Novega penzjonista imamo pri Sv. Marku niže Ptuja. Prinesle so nam ga volitve v osebi g. demokratskega kandidata Mikša. Takoj v začetku, ko bi se moralo začeti njegovo delo, smo ga pri volitvah vpokopili, da ne bo škode. Dosti škode bi bilo, če bi ga pustili delati po njegovem. Mi plačujemo lepe davke. Če bi ostali v naših rokah in bi se porabili vsaj po večini za nas, kako lepe ceste bi si lahko naredili, železnice popravili, Drave se branili in bi še obilo denarja ostalo za naše šole, za podpore ponesrečenim, za pospeševanje kmetijstva in še kar je takega. Vse to bi imeli, pa bi trebalo manj plačevati kakor sedaj. Zdaj pa plačujemo in dajemo, denar odide, doma pa gre vse v nič, ker ni denarja nazaj. Vse to je vedelo pri nas na stotine volilcev (568), le g. kandidat Mikša ne in si tega ni mogel izračunati. Le on bi rad, naj bi ostalo vse po starem, pri nas naj gre vse v nič, naš davčni denar pa naj le gre v Beograd in naj tudi tam ostane. Tako so ga naučili seveda pri demokratski stranki. Demokratska stranka tudi hoče, da bi se drugim tam dobi in seveda njenim gospodom dobro godilo in si šteje v čast, da ima med svojimi pristaši g. finačnega delegata Savnika, ki tako dobro predpisuje nam davke, da ga plačamo veliko več, kakor se terja od nas po proračunu. Ker g. Mikša ne zna presoditi, kaj je dobro za nas, smo volilci toliko lažje presodili, da tudi on ni za nas, in ga o tem poučili. Lepo je bilo videti, kako so se vrstili volilci in se drenjali okoli volilnih škrinjic, v Mikševo so pa segali že s prazno roko, da tudi on nima kaj prinesiti demokratski stranki, ki tako vse proda v Beograd. Šab računar je g. Mikša, ker ni sprevidel, da so demokratski njega postavili za kandidata, da bi jim »skozi« potegnili Petovarja. Če bi demokratski računali na to, da bo tudi njihov drugi kandidat izvoljen, bi že katerega gospoda iz Ptuj postavili na to mesto. Taki gospodje že vkup držijo, in ne v svojo škodo. Potem se se je dal spremljati na svojih shodih od tovarišev, da si neprimernejših ni mogel izbrati. Taki ljudje ne bodo pobirali naših glasov. Številno glasov, oddanih za Koroščevo stranko, priča, da se je naše volišče zelo odlikovalo. Na malo katerem volišču je dobila SLS toliko glasov. Ko bi vsi volilci na našem polju izpolnili svojo dolžnost, se Petovar bi doma ostal neizvoljen.

Smrtni slučaj pri Sv. Ani v Slov. gor. Vsaki dan v tem letu donijo zvonovi zadnje pozdrave našim župljanom. Posebno žanje kruta smrt v občini Šavnica ter beležimo dva smrtna slučaja za srčno kapjo v enem tednu. Dne 18. januarja smo spremili k večnemu počitku g. Mihaela Edelsbrunner, kmeta stare korenine, dne 23. januarja pa je pre-

minula Terezija Brindl, viničarka, ki je kljub svoji starosti bila še vedno članica Marijine družbe. Dne 26. januarja pa je spremljal veličasten sprevod ob asistenci treh č. gg. duhovnikov splošno priljubljeno gospodinjstvo in dobro mamico gospo Terezijo Kramberger, ženo splošno znane in priljubljene kleparja na Šavnici. Rajna zapuščena strogo katoliško vzgojeno družino treh sinov in pet hčera, ki se vsi bivajo pod domačim krovom. Kako velikodušna in priljubljena je bila, je pokazala obilna udeležba na njeni zadnji poti. Njena dobrotljiva roka je bila vedno odprta vsem, ki so jo prosili pomoči, zlasti je bila naklonjena našim katoliškim zavodom in organizacijam. Velike žrtve je položila ona in vsa njena hiša na altar našega katoliškega Prosvetnega društva. Stala je ob njegovi zibelki in ko so njegovi nasprotniki že mislili, da so mu zadali smrtni udarec, ga je sprejela pod svojo streho in v njeni hiši se je porodila prva misel na zidavo katoliškega prosvetnega doma, katero je tudi podpirala z vsem do uresničenja. Postavila si je s tem spomenik, ki je trajnejši od bron in v telesu katoliške ljudske prosvete. Vsem, zlasti našim članom jo priporočamo v molitev. Rodbini, zlasti pa možu kot odborniku izrekamo naše srčno sožalje! — Odbor kat. Prosvetnega društva.

Tele z dvema glavama. Na Koblju na Pohorju so našli pri raztelesenju krave v njej tele z dvema glavama. Ta slučaj se je dogodil 27. januarja 1927 in je bila krava last posestnika Matije Boček.

Ali bo lista razveljavljena? V Zdenkovcih v Prekmurju so trije Hoduščki in sicer: Ivan Ludvik in Franc. Franc Hodušček je bil organiziran pri SDS in tudi zaupnik stranke. Pred oblastnimi volitvami se je mudil v Prekmurju dr. Pernar in sondiral teren. Na tem potovanju ga je spremljal eden teh Hoduščkov in z vso vneto agitiral za Radiča. Dr. Pernarju je dopadel ta zavedni Hodušček, in ko so sestavljali kandidatne liste za Prekmurje v Zagrebu, je dr. Pernar pozabil na krstno ime tega radičevca Hoduščka in enostavno so podpisali na kandidatno listo Franca Hoduščka, ki je od SDS stranke. Franc Hodušček je bil tudi izvoljen in sicer na Radičevi listi in za kandidaturu ni znal do izvolitve. Sedaj po volitvah je pozval notar vse tri Hoduščke k sebi in vsak je izjavil, da ni podpisal Radičeve liste in je torej lista po zakonu neveljavna. Zadeva se misli baje javiti upravnemu sodišču v Celju, a že imajo prste vmes samostojni demokrati, ki vabijo v svoje vrste na Radičevi listi izvoljenega SDS pristaša in zaupnika Franca Hoduščka. Za zadevo s Hoduščki se naj zanimajo naši poslanci, da se bo doznalo, kdo je kriv protizakonnosti in nerednosti pri volitvah!

Popravlilo cerkvenih orgel v Marenbergu. Cerkevne orgle v Marenbergu, zgrajene po starem prvotnem sistemu, so delo, ki izvira prvotno iz leta 1724. Seveda so bile orgle tekom časa po potrebi prenovljene. Zadnje večje popravlilo se je izvršilo leta 1876, v kolikor se da sklepati iz napisov na omari. Odsihodob se ni zgodilo nič posebnega za popravlilo in vsa skrb za orgle je mirno počivala. Misliše si orgle, krajčico vseh godbenih instrumentov, ki skozi desetletja niso bile očiščene in na novo vgašene! K temu se pride, da je bil med vojno glavni takozvani prospektregistar-principjal, odzvet. Orgle so izgledale, kot da bi bile izropane. Zadnje popravlilo orgel, s katerim sta imela opravka dva delavca od trdke Brandl v Mariboru skozi 15 dni, se je izvršilo koncem preteklega leta. Orgle so bile očiščene, mehanika popravljena, stari registri na novo intonirani in vgašeni, odzvet register-principjal (45 piščalk deloma iz kositra, deloma iz činka) na novo postavljen in dva nadažnja spremena: gamba in sačijonal, popolnoma na novo vgrajena. Tako se je poskrbeo za popravilo in prenovljenje naših cerkvenih orgel, kolikor je pač v sedanjih razmerah gospodarske krize sploh mogoče. Boljše nove orgle, lahko bi se bile nove orgle postavile, to vse je seveda lahko reči, ali odkod vzeti sredstva, nad stotisoč dinarjev, dočim bi bile nove orgle pred vojno stale kvečjemu 6000 kron, to je drugo vprašanje. Kdor mora vse sam zbirati ve najboj, kako lahko in prijetno je tako delo. Vsak izmed novih spremenov stane okrog 3000 dinarjev. Celotni stroški prenovljenja znašajo okrog 11.000 dinarjev. Prispevali so g. veliki župan v Mariboru, Trgovska banka v Slovenjgradu, male doneske so darovali farami, glavni del so prispevali g. Suppanec in tržansko prebivalstvo brez razlike narodnosti in konfesije. Vsem dobrotnikom najopolejša zahvala, Bog poplačaj!

Podružnica St. Janž pri Marenbergu. Daleč na okrog je znana podružnica cerkev v marenberški fari St. Janž, ena izmed najprostonnejših božjih hramov v Dravski dolini. Pred vojno je slovela kot romarska cerkev za Slovence in Nemci, ki so prihajali o patrociniju v majniku v dolgi procesiji od vseh strani. Že pred vojno se je pokazala potreba, da se cerkev na novo pokrije. Žalibog, zamudilo se je, ko so bili še boji ugodni časi in tako so poškodbe na strehi trko napredovale, da je pretlila nevarnost, da začno gniti tudi tramovi. Lani v jeseni se je pričelo s pokritjem strehe z žaganimi mecesnovimi, s karbo'ine'em impregniranimi deščicami. Žal, da se je delo le do polovice moglo izvršiti, ker ni bilo več deščic pripravljenih. Proračun samo za delo brez lesa znaša 50.000 kron. — Neki dopisnik želi, naj bi se cerkve v marenberški župniji prenovile in restavrirale in pravi, da bi se to zgodilo »lahko«. Dopisnik je naprošen, naj pove, kako, na kakšen način si to on predstavlja. Papir je po'rpežljiv in natiskati se da vse. Dopisnik se sklicuje na tukajšnje hmeljarstvo, ne pove pa, v čigavih rokah se nahajajo razsežna hmeljarska polja. Lahko, ali vsaj mnogo lažje kot danes je bilo v predvojni dobi, a danes treba računati s popo'nomo do dna spremenjenimi razmerami. Pisec teh vrst je moral sam priskočiti in garantirati 20.000 kron, da se je z delom pri podružnici St. Janž sploh pričelo. Zdaj gre za to, da se delo nadeja in skona. In vsi častilci sv. Janeza Nepomučana in prijatelji njegovega tukajšnjega svetišča so ujudno naprošeni, da to delo po svoji dobri volji tudi podpirajo!

Povolitveni glasovi iz Pameč. Volitve v oblastno skupščino so tudi tokrat pokazale, da Pameč še dolgo ne mislijo kapitulirati, ampak hočejo ostati tudi še vnaprej nemajna trdnjava SLS ter biti v zavednosti in volilni disciplini vzgled drugim občinam. Vso pohvalo zaslužijo prav posebno gorjanski kmetje in delavci, ki so, kljub novozapadlemu, skoro do pasu debelemu snegu in nekateri celo

Viničarski vestnik.

Ustanovni občni zbor skupine Zavre Stokovne zveze viničarjev se vrši v nedeljo, dne 6. t. m., v Gorenškem vrhu št. 31. Začetek točno ob dveh popoldne. Dnevni red: 1. Poročilo zastopnika centralne Viničarske zveze. 2. Sprejem članov in pravi. 3. Volitev odbora in nadzorstva. 4. Slučajnosti in predlogi. Da so tudi haloški viničarji stanovske organizacije potrebni ter da imajo za njo polno razumevanje, priča dejstvo, da je pristopilo k Stokovni viničarski zvezi že v zadnjem času nad sto viničarjev zavrečke fare. Tako je edino prav! V slogi je moč in v krščanski socialistični organizaciji naše rešitev. — Pripravljalni odbor.

Ali je to prav? Gospodar si je v jeseni leta 1926 najel viničarja, kateri je zbolel in moral v bolnico. Nekoč je okrevaj in je sedaj doma, vendar pa še za težko delo ni dovolj pri moči. Ima ženo in pet majhnih otrok brez kruha. Gospodar ga pa radi tega, ker je bolan, hoče izgnati iz viničarije. Kam? Kje je tukaj krščanska ljubezen do bližnjega? Kje je vpoštevanje viničarja kot človeka? Kaj tukaj manjka?

Najstarejša viničarska rodbina, katera biva že več stoletij na enem mestu, je sedaj rodbina Pučko, v občini Hermanci, na posestvu č. patrov dominikancev iz Grada. Ne pomni se v cel'em ormožkem in Ljutomerškem okolišu, da bi kateri viničarji tako iz roda v rod vedno bivali na enem mestu in s'uzili vedno enim gospodarjem. Pošteni rodbini Pučko čestitamo! Pripomniti se pa mora, da bo še sedaj staro, na obeh os'abe'ov vdovo dočeni oskrbnik izgnati. Tako plačilo se dobi največkrat za dolgoletno službovanje. Kje je pravica?

več kot po dvehurnem hodu, vsi do zadnjega prišli na volišče, da se poslužijo svojih državljanskih pravic in da obenem tudi zadostijo dolžnosti zavezanega Slovenca in pristaja SLS. Uradno objavljene številke same sicer ne govorijo o najstijajnejši udeležbi, a če v volilnem imeniku od števila volilnih upravičencev odštejemo one, ki so se iz občine izselili, nadalje one, ki so bili priklenjeni na bolniško posteljo ali da so že umrli, dobimo, da je volilna udeležba sama bila gotovo še preko 90% in od teh je bilo 91% vseh glasov oddanih za našega kandidata, domačina g. Ivana Guzeja. Čast torej vsem zavednim volilcem, hvala pa tudi vsem vstrajnim agitatorjem, ki so k tej častni zmagi pripomogli, posebno pa občinskim odbornikom, med katerimi moramo g. Ivana Uršaja kot najvstrajnejšega in najpožrtvovalnejšega omeniti kot prvega.

Celjske novice. Volitve so izpadle, kakor smo želeli in pričakovali. V mestu so dobili demokrati zaslužen plačilo, namreč veliko brco. Ni ga, ki bi jih zato pomiloval. Poprej tako oblastni in nasilni, ne pomenijo sedaj nič več. V okoljski občini smo ohranili kljub precejšnji sili udeležbi približno isto število glasov, kakor pri zadnjih narodnoskupščinskih volitvah. Najslabše sta odrezala Puzelj in Radič; prvi je odnesel 20, drugi pa 23 glasov, med tem, ko je dobila naša stranka 563 glasov. Vsa čast našim zavednim volilcem, ki se niso dali odvrtiti od volitev ali pregovoriti od nasprotnikov. Naprej do še sijajnejših zmag! — Pevski zbor Prosvetnega društva priredi v nedeljo, dne 13. februarja, popoldne v Narodnem domu pevski koncert pod priznanim vodstvom g. Mihelčiča. Natančen vspeled objavimo prihodnjic. — Španska bolezen se je pojavila že tudi v našem mestu in v okolici. Imamo že precej slučajev, pa smrtnega še hvala Bogu nobenega. Bodite previdni, kakor hitro začutite prve znake!

Ljudska posojilnica v Celju je danes v vsej mariborski oblasti največji denarni zavod na zadrugi podlagi, ki uživa pri vseh slojih po vsej pravici največje zaupanje, ki izkazuje zadnja leta naravnost ogromni denarni promet. Da se je zavod tako visoko povzpela, pri tem ima ne male zasluge njegov vodja g. Franc Jerič. In v priznanje teh zaslug ga je odbor posojilnice na predlog načelnika g. Cestnika enoglasno imenoval ravnateljem Ljudske posojilnice v Celju. Iskreno čestitamo!

Na ljubljanski univerzi je bil dne 1. februarja 1927 promoviran za doktorja prava g. Josip Dobrošek iz Pohorja pri Hotah, višji policijski nadzornik v Ljubljani.

Izd volitev v Škofjivasi je naš dopis, priobčen že pred enim mesecem, potrdil. Res, gospodje demokrati se niso trudili škodovati g. Kožuhu in s tem je doživela demokratska stranka pod vodstvom g. Prekoršeka pri nas prvovrstno blamažo. Udeležba pri volitvah je bila skrajno saba, približno 36% jih je prišlo volit. Kje je pravi vzrok tej abstinenči, še ne vemo. Prosimo pa vse naše pristaje, da obvestite tukajšnji krajevni odbor o vseh mogočih govoricah, ki bi se bile razširjale proti domačinom iz vrst Slovenske ljudske stranke. V naših vrstah imamo gotovo najboljši vzor ne in varne gospodarje, kar nam kaže, da dejstva, če pomislimo samo to, da sedaj plačujemo dvakrat več občinskega davka, kakor smo ga plačevali poprej, ko je bil župan iz naših vrst, a kljub temu se nikjer ne pozna zboljšanje uprave lastnega delokroga občine, potem more vsakdo ločiti dobro od boljše. Prišli smo sedaj že tako daleč, da je občinski uslužbenec rekel v pisarni v obraz domačinu davkoplačevalcu, smatrajoč ga za tako nizkotnega, da ga on niti užaliti ne more in ga je pri tem nesramno nahrulil. Vse to pa gospod župan podpira in odobrava. Še mnogo novic se bo o tem razkrilo, ko priobčimo ob priliki nekatere direktne govore, ki so se vršili v uradu, zato naj v nobeni hiši ne manjka »Slovenskega Gospodarja«.

Nagla smrt. Od Sv. Jederti nad Laškim poročajo: Z naglo smrtno je šel v večnost rudar Ferdo Mokotar. V nedeljo, dne 30. januarja, je bil pri božji službi, nato je šel v čitalnico na občni zbor Krekove mladine, katere zvest član je bil. Proti koncu zborovanja se je zgrudil in v rokah svojih tovarišev izdihnil. Tožil je večkrat o srčni napaki, zdaj ga je 25 let starega spravila v grob. Bagega mladenci bodo Krekovi ohranili v najboljšem spominu!

Zanimivosti od Sv. Ruperta nad Laškim. Dne 31. jan. se je vršila v župnijski cerkvi poroka Mimike Novak iz ugledne in vrle krščanske Plavčeve hiše z mladencem Jurijem Kocman. Domača Dekliška zveza se je svoji prvi in nad vse skrbni načelnici-nevesti dostojno poklonila. Bog daj mlademu paru blagoslov in srečo! — V soboto, dne 29. januarja, pa smo spremenjali k zadnjemu počitku mladenco Tereziko Dežeak iz Trate v Grahovšah; komaj 26 let svoje starosti je imela, pa jo je zavrata božena počila v prežgodnji grob. Bala je vzgledna Marijina družbenka in pošteno slovensko dekle; družbenice-sestre so ji ob pogrebu skazale zaslužen čast. Počivaj v miru! — Dne 17. januarja je naglo smrti umrl Stefan Kitak gostač v Sv. Petru. Nekdaj je imel lepo posestvo in pridno ženo, na starost pa prišel v zelo žalostne razmere. Svetila mu večna luč! — Da pri nas v tej hudi zimi ni preveč žalostno, ne skrbi samo znani Špilavčev Jaka, ki je napovedal naši krščanski ljudski stranki ob volitvah grozen poraz, zdaj pa menda svojemu Radiču toži svojo srčno bol in žalost, ampak tudi drugi skrbijo za smeh. Tako je pred kratkim prišel v neko tukajšnjo gostilno nek apnar iz Frankovega. Mož je pri vsaki drugi ali tretji besedi grdo laško preklinjal Mater božjo. Gostilničar ga kratko, a očitno opomni, da take kletve ne trpi v svoji hiši, a to je poentarsko mislečega možakarja silno razjutilo, da je začel naravnost bogokletno razsajati. Gostilničar pa, čeli hrust, zgrabi nasilnega poentaria in ga tako temenno posedi na sneg in na hladni zrak, da je kar frčalo. Kakor z vojo politi kužek je kaznovani grešnik odkuril proti Sv. Juriju. Menda se bode Sv. Ruperč še en čas spominjal!

Izvoljeni poslanci. Tozadevno naše obvestilo v zadnjem »Slovenskem Gospodarju« je pri srezi Murska Sobota pod B. poravnati tako, da je na radijski listi poleg nosilca liste Hodošeka izvoljen še Ivan Kubar, se jark v Tešnovcih, ni pa izvoljen Franc Šiflar, kakor smo zadnjič poročali. Izvoljen je bil torej samo en SDSar. — Dodatno k našemu poročilu pod zornim naslovom sporočamo, da je g. dr. Josip Leskovar, župan mesta Maribor izvoljen razen v okraju Maribor levi breg še v mestu Maribor.

Mariborska podružnica Podoficijskega podpornega društva priredi v soboto, dne 5. t. m., plesni venček pod pokroviteljstvom komandanta mesta Maribora, brigadnega generala g. Petra Kosiča, v vseh gornjih prostorih Narodnega doma in h kateremu se cenj. občinstvo najljubše vabi. Vstopnina: v predprodaji 10 Din, na blagajni 15 Din. Ker je nemogoče dostaviti vsakemu vabila, se cenjenemu občinstvu naznanja, da se vabila in vstopnice dobijo v predprodaji pri Zlati Bršnik, Gosposka ulica. Za obilen obisk se priporoča — odbor.

»Naš dom« v letu 1927. Mnogi že čakajo, kaj bo letos z »Našim domom«. Ni ga še, a želijo ga. Da ga še ni, je vzrok to, ker se je izpremenilo uredništvo. Prva številka izide okrog 15. t. m. Sedaj ga bo urejeval g. dr. Sušnik, mož, ki pozna našo mladino in naše ljudstvo sploh do dna duše, ki jo razume, ki ji zna pravo povedati. Zato upamo, da bo »Naš dom« postal priljubljen kot je bil nekdanj, ko je bil na višku svoje moči. Letos naj najde »Naš dom« zopet pot nazaj v naše domove, naj jim postane priljubljen zabavno-poučen list. Nikomur ne bo žal, kdor si bode letos naročil »Naš dom«. Stane 20 Din celoletno in se naroča na upravi »Našega doma« v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

Fantje, ki greste letos k naboru, prečitajte spis g. kapetana Juvana »Obveznost službe pri vojski Kraljevine SHS« v koledarju Družbe sv. Mohorja za leto 1927. V tem članku najdete vsa važnejša doletila glede vojaške obveznosti in pojasnili, kaj vam je storiti, da se vam odredi pravi rok službe.

Nova vlada in izjava ministrskega predsednika.

V torek ob eni uri popoldne je bila na dvoru zaprisežena nova vlada, ki obstoji iz radikalov in treh ministrov Slovenske ljudske stranke. Ministrska lista je ta-le: Ministrski predsednik: Nikola Uzunovič (radikal). Zunanje ministrstvo: dr. Niko Perič (radikal). Notranje ministrstvo: Božo Maksimovič (radikal). Trgovina: Milan Simonovič (radikal). Javna dela: dr. Dušan Sernec (SLS). Vera: Miša Trifunovič (radikal). Socialno skrbstvo: dr. Andrej Gosar (SLS). Agrarna reforma: Milan Simonovič (radikal). Vojska in mornarica: general St. Hadžić (radikal). Promet: Svetozar Mišosavljevič (radikal). Sodstvo: dr. Miha Sršič (radikal). Šume in rude: Krsta Miletič (radikal). Poljedelstvo: dr. Fran Kulovec (SLS). Pošta: Milorad Vujčić (radikal). Zdravstvo: dr. Slavko Miletič (radikal). Prosveta: Velja Vakičević (radikal). Izenačenje zakonov: Vasa Jovanovič (radikal).

O novi vladi je podal ministrski predsednik g. Nikola Uzunovič sledečo izjavo:

»Morda ste vi s svoje strani opazili, da predstavlja so-de-lovanje SLS posebnost, ki dokazuje, da se bo gospodarskim in socialnim vprašanjem posvetilo še več pozornosti. Kajti zastopniki SLS so pri posvetovanjih, pa tudi sicer, vedno zelo naglašali to vprašanje. V tej smeri smatram za veliko pridobitev, da je prevzel ministrstvo za kmetijstvo dr. Kulovec, ki ga bo vodil z voljo in razumevanjem. Socialno politiko je dobil za to mesto morda najboljši kvalificirani dr. Gosar. Glede ministra za javna dela, inženjerja in vseučiliškega profesorja Dušana Serneca pa lahko izjavim, da ga poznam že od prej, ko sem bil še sam minister, za javna dela, s katerim razumevanjem se je zanimal za vsa vprašanja tega resora.

Lahko naglasim, da se je davi na konferenci po prise-gi sklenilo, da se bo, čim bo proračun v finančnem odboru končno veljavno gotov in bo finančni minister kolikor toliko razbremenjen, bo odbor ministrov že pripravljen material za odzdravitev gospodarske krize takoj prevzel v pre-tres in v delo.

Ta vlada bo imela možnost, ne samo da izvede kratki de-lovni program, da državi proračun, marveč da tudi uspešno nadeja de-lo s parlamentom. Prepričana je, da jo bodo v vsakem dobrem in koristnem delu v nar. sup-ščini podpirali drugi dobromislečni poslanci, ki niso v opo-ziciji samo radi opozicije. Ze iz naše parlamentarne pro-šlosti pa se ve, da so vlade tudi z enim glasom večine, ali pa, kakor so bili slučajni v naši nedavni parlamentarni pre-teklosti, da so vlade z dvema glasoma večine uspešno de-lovale in da so bile bolj stalne od marsikaterih vlade, ki so imele mnogo močnejšo večino. Vzroki so znani. Ko sem de-al, da bodo vlado podpirali tudi drugi dobro misleči po-slanci, sem tu računel na skurino dr. Nikiča (ki se je ločil z 10 poslenci od Radiča), ki je v tem smislu že dal gotove izjave, da je tudi na skupino poslancev Nemcev, za katere vem, da jih gospodarska vprašanja zanimajo in da bodo tudi oni podpirali vsako koristno de-lo vlade. Seveda se pa bodo vedno ozirali na to, da se bo oziralo na pravice nji-hovih volilcev. Od te vlade to oni lahko pričakujejo.«

Nek Pribečevićev časnikar je dejal, da se zdi, da se-danja vlada ne uživa poročnega zaupanja radikalnega kluba, kakor je Uzunovič odgovoril, da bo vlada šla pred pa-rlament, da se bo to v najkrajšem času zgodilo in da bode vsakdo imel priko videti, da ima ta vlada večino. Naj se ne vara o tisti, ki imajo samo en cilj: da rušijo vlado. Vsek-tak njihov nastop je štetil samo njim v izgubo. Naj pride že karkoli, vlada bo ostala na svojem mestu in bo tudi zma-govala. Če pa bo prišlo kako presenečenje, potem naj tisti, ki se pečajo s takimi komplici pripišejo posledice sebi.

Ta krepka izjava predsednika Uzunoviča je vzbudila sr-čno pozornost. Še nikdar ni bil predsednik vlade v svo-jih izjavah tako desiran, še nikdar tako odločno nastopil proti intrigam in denunciacijam. Predsednik vlade Uzunovič je dal nekatere svoje krepke izjave z ozirom na znano razpo-koženje merodajnih činiteljev.

Javnost je z veseljem sprejela novo vlado, ker misli, da bo živahno in iskreno delala in da ne bo nihče ne-re-stano motil, kakor je to v prejšnji vladi delal St. Radič!

Gospodarstvo.

VSEM STAJERSKIM VINOGRADNIKOM!

Povojna doba in vinska kriza nas je silila na pot — samopomoči. Osnovale so se po raznih vinskih okoliših za-druge, drugod so se pod okriljem Kmetijske družbe ali okrajnih zastopov prirejale vinske razstave v svrhu, da privabijo kupce in da pokažejo svetu dobroto domačega pridelka, o koje pristnosti in neoporečnosti kakovosti nikdo ne dvomi. Ta vina so bila že stoletja znana kot prvovrstna čez ozki ovkvor njenih prireditelj, ki mislijo mnogokrat, da so našli šele sedaj pravo vrednost svojih vin, ker so se začeli zavedati te vrednosti vsled — lastnega dela. Blagor-njim, da so vcepili vinogradnikom željo po lastni samopo-moči, kajti samo iz te iniciative se da ustvariti celoten do-brobit našega vinogradništva.

Zdrava misel samopomoči je tudi rodila Osrednjo vi-narsko zadrugo v Mariboru, ki naj postane dom našega vi-nogradništva. Njene kleti so obsežne. Živo, raztreseno de-lovanje naših vinarov okolišev se bo moralo končno ven-dar enkrat osredotočiti v obširnem vinskem sejmu v Ma-riboru. K temu pa je treba: 1. prave podlage, 2. uvideva-nje resničnega položaja in 3. dobre volje.

Prava podlaga je podana z velikimi kletmi nove Osred-nje štajerske vinarne zadruge, uvidevanje resničnega po-ložaja, ki stremi in kriči po združitvi, bo tembolj napre-dovalo, čim bolj bodo vinogradniki spoznavali resničnost starodavnega pregovora: V s'logi je moč, dobre volje pa našemu vzornemu vinogradništvu itak nikdar ni manjkalo. Sila razmer bo polagoma premostila tudi vse navidezne ovire. Razcepjenje pri prireditvah zadrug, Kmetijskih po-družnic in okrajnih zastopov bo polagoma dovedlo do spo-znanja, da bolj ovirajo s svojo nesmotreno ureditvijo, kot pa pospešujejo razvoj vinskega trgovstva. Dobro organi-ziran vinski trg in vinska trgovina, kateri nismo nasprotni, izrabljata položaj in zanemarjata nalašč, danes ta, jutri oni vinski okoliš, da se tako pritisne cene navzdol. Cepitev našega slovenskega vinskega trga na posamezne vinske okoliše brez smotrenega enotnega vidika, tako da služijo n. pr. posamezne okoliške prireditve samo krajevnim ko-ristim, ne reši vprašanja prodaje naših vin. Rešila pa ga bo združitve na enotno delo. Bog ne daj, da bi bili nasprotni krajevnim prireditvam, katere se naj povsod in vedno pospešujejo. Toda vsako leto enkrat naj se zbere sloven-sko vinogradništvo v enem, za to najpripravljenem mestu, da pokaže v skupni s'logi dosežene uspehe domačemu in inozemskemu vinskemu trgu.

Prvi poskus takega s'ložnega dela naj bi bil prvi ob-lastni vinski sejem pod okriljem mariborskega mesta, na-še vodilne centrale po prevratu!

USPEH OBLASTNE VINSKE RAZSTAVE V PTUJU.

Dne 15. januarja 1927 je otvoril kot protektor Veliki župan mariborske oblasti g. dr. Pirkmeier obširno vin-sko razstavo in vinski sejm v Ptuj. Ob otvoritvi je bila ogromna udeležba 500 ljudi in skozi vse tri dni razstave je bil na razstavišče ogromen naval obiskovalcev. — Raz-stava je bila okusno prirejena v starinskem slogu z braj-dami ter je napravila na vsakega obiskovalca najlepši utis. Mogočnejši pa so še napravile buteljke, katerih je bi-lo razstavljenih kar 2200 v petih vrstah ob štirih dolgih stenah Društvenega doma v Ptuj. Vse so bile lepo in ena-ko etikirane, vsi točilci so imeli bele predpasnike in teh je bilo 20, pa so komaj zmogli svojo službo, ko so dajali vin-ske poskušnje. Razstavilo je 214 razstavljalcev iz vseh vin-skih okolišev mariborske oblasti in sicer: Haloze Spodnje, Srednje in Gornje, Ljutomer-Ormož, Slovenske gorice, Po-horje, Radgona, Maribor in Šmarje-Rogatec. Poleg tega je še bilo razstavljeno vino iz raznih krajev, dalje pa tudi de-sertna vina, šampanje in žganje. Bilo je nad 500 vrst raz-ličnega vina za poskušnjo in kdor se ni pazil, če tudi je le malo pokušal, se ga je navlekel preveč.

Katalogi, ki so lično in zelo pregledno izdelani, so bili najboljše kažipot na razstavi. Pa tudi za bodočnost imajo velik pomen, ker se v njem najdejo vsi vinogradniki s svo-jimi vini ter razni drugi naslovi, kar posebno služi vin-skim trgovcem in drugim vinskim kupcem. Katalogi se še lahko kupijo pri razstavnem odboru v Ptuj za ceno 10 D.

Nihče izmed nas še ni videl tako lepo pripravljenih vinske razstave, pa tudi ne tako velike, kakor je bila ta. Sej je ni bilo prej niti v Avstro-Ogrski take razstave, v na-ši seveda še tudi dosedaj ne. Zato pa je bil uspeh razstave zelo dober. Prodalo se je precej vina na razne domače kupce in trgovce. Največje kupčije pa še pridejo. Kupci iz Avstrije so obljubili, da pridejo prihodnje mesece kupo-vati vina in to več deset vagonov, ker pravijo, da jim dru-ga ni tako ne dišijo, kakor naša dobra haloška in ljuto-merska vina, na katere so že navajeni.

Ptuj je že slovel, pa še bo bolj zaslovel po svojih do-brih in izvrstnih vinih. — Razstave v Ptuj se naj vsako leto redno vršijo!

III. VINSKI SEJEM V SREDIŠČU.

Vinarska zadruga »Ljutomerčan« pri Sv. Bolfenku pri Središču je s pomočjo srediških požrtvovalnih naših ljudi v Društvenem domu dne 25. januarja priredila III. vinski sejem. Ker je ta zadruga prva začela s takimi sejmi, ni ču-da, da so ravno njeni sejmi še najboljšje izvedeni in tudi najboljše uspejo. To se je zgodilo tudi letos in to kljub te-mu, da se je brez ozira na prejšnjo doletitev sejma potom velikega župana v Mariboru priredil obširni vinski sejem v Ptuj.

Razstavljalec je bilo na sejmu 148, ki so razstavili vzorcev od najzajega, mešanega, pa do najbolj izbranega, starega in novega vina v izmeri do 2500 hl. Udeležencev je bilo precej, tudi kupcev, dasi letos ni bilo inozemcev.

Otvoritvi sejma so prisostvovali za Zadrugo zvezo g. Marko Kranjc, za okraj g. gavar dr. Vončina za velikega župana g. Puklavec, za okrajni zastop g. Brenčič, za trško občino g. župan Zadravec za Osrednjo štajersko vinarso zadrugo g. Pihler, vsi odborniki domače zadruge in šte-vilni kupci in obiskovalci. Glavna misel vseh pozdravov je bila, da je v smotrenem in s'ložnem gospodarskem delu, organiziranem v vinarstvih zadrugah, rešitev našega vino-